

Otroci si želijo pravljic

Starši Krajevne skupnosti Stične se zahvaljujemo delavcem Splošnoizobraževalne knjižnice Grosuplje za organizacijo prve ure pravljic pretekli petek za naše najmlajše.

Vsi otroci so bili z vsebino izredno zadovoljni in si želijo takih ur še naprej vsaj enkrat mesečno.

Starši KS Stična

Knjiga »Pomniki NOB v občini Grosuplje« že med bralci

V sredo, 21. oktobra, je bila članom uredniškega odbora, članom ZB NOV, ki so sodelovali pri pripravi gradiva in družbenopolitičnim delavcem občine predstavljena knjiga »Pomniki NOB v občini Grosuplje«. Izšla je v počastitev občinskega praznika, 29. oktobra, kot je bilo načrtovano. Občinski odbor ZZB NOV in Občinska konferenca SZDL sta v zadnjem letu opravila delo pri dokončnem oblikovanju teksta, izboru fotografij in dogovarjanju s tiskarno »Dolenjskega informativnega centra« iz Novega mesta. Uspešni so bili tudi pri zagotavljanju potrebnih sredstev za izdajo 2000 izvodov knjige.

Skromne slovesnosti so se udeležili tudi Mara Rupena-Osolnik, Bogdan Osolnik, Radko Polič in Ive Krevs. Tov. Kikelj, glavni in odgovorni urednik, je orisal opravljeno delo in poudaril, da ob še tako natančnem in skrbnem delu ter večkrat preverjenih podatkih obstaja možnost pomanjkljivosti. Zato (tudi v uvodniku v knjigi) prosi vse, ki razpolagajo z drugačnimi podatki, naj to sporočijo OO ZZB NOV. Ob morebitnem ponatisu bodo to upoštevali. Pohvalil je tudi delo članov odbora za pripravo knjige, ki so ves čas priprave gradiva tvorno sodelovali.

I. R.

Radko Polič med orisom priprave in opravljenega dela do izida knjige »Pomniki NOB v občini Grosuplje (foto: L. Rozman)

Zelo uspelo strelsko tekmovanje

SD »29. oktober« Grosuplje je v sodelovanju z OŠTO Grosuplje ob občinskem prazniku organiziralo IV. tekmovanje pionirjev v streljanju z zračno puško.

Tekmovanje, ki se ga je udeležilo kar 8 ekip in 2 posameznika iz naše občine, je bilo 27. 10. 1987 na strelišču SD »29. oktober« Grosuplje.

Poleg medalj za najboljšo posameznike je bila posebno privlačna nagrada za najboljšo ekipo, to je zračna puška »Crvena zastava«, ki jo podeljuje pokrovitelj tekmovanja, OŠTO Grosuplje.

Razpisu so se odzvale ekipe OS in SD in že s samo udeležbo, posebno pa še z rezultati potrdile, da vzgajamo obetaven rod mladih strelcev. Kot posebno navajamo udeležbo dekliske ekipe OS »Louis Adamič«, ki je v konkurenci s fanti, kljub svoji mladosti (najstarejša je imela 9 let), z zelo dobrim rezultatom osvojila 3. mesto.

Zaradi dobrih rezultatov navajamo 5 najboljših ekip in 15 najboljših posameznikov, od katerih lahko v prihodnje pričakujemo dobre tekmovalne uspehe tudi na nivoju regije in republike.

- Najbolje so streljale naslednje ekipe:
1. mesto: OŠ Louis Adamič Grosuplje I (Vidmar, Kolenc, Hren) 478 krogov
  2. mesto: SD Bukovec Dobrepolje (Latič, Strnad, Cerle) 455 krogov
  3. mesto: OŠ Louis Adamič Grosuplje II (Janežič, Kolenc, Kolenc) 435 krogov
  4. mesto: SD Jože Kovačič Šentvid (Gorišek, Matič, Seme) 387 krogov
  5. mesto: SD Sonja Vesel Ivančna gorica (Žugčič, Kovačič, Kohek) 364 krogov

- Najboljši posamezniki pa so bili:
1. Alain Vidmar 166 krogov, 2. Edo Latič 163 krogov, 3. Miha Kolenc 159 krogov — z. s. 82, 4. Jure Žugčič 158 krogov — z. s. 80, 5. Uroš Hren 154 krogov — z. s. 76, 6. Janko Strnad 154 krogov — z. s. 75, 7. Metka Janežič 152 krogov, 8. Romana Kolenc 146 krogov, 9. Davorin Gorišek 145 krogov, 10. Peter Cerle 138 krogov — z. s. 72, 11. Silvo Gorjanc, 138 krogov — z. s. 71, 12. Špela Kolenc 137 krogov, 13. Zoran Matič 131 krogov, 14. Janez Brodnik 124 krogov, 15. Bojan Kovačič 115 krogov.

Balinarji so se pomerili

Kot plod uspešnega sodelovanja med DO Kovinostroj in DO IGO je prišlo do prijateljskega balinarskega srečanja.

Tako so že v mesecu septembru odigrali prvo tekmo na grosupeljskem balinišču. Domači igralci so se izkazali z dobro igro in zmagali z 2:0. V povratnem srečanju v Brezovici pa so se boljše odrezali balinarji IGO-ja in se Grosupeljčanom z enakim izidom oddolžili za poraz v prvi tekmi. V odločilnem srečanju sta imeli obe moštvi po dve ekipi. Po zanimivih bojih so zmagali Grosupeljčani s 3:1. Po tekmi je ob prigrizu sledilo prijateljsko druženje.

Ob slovesu so bili vsi mnenja, da je treba s to obliko druženja nadaljevati.

B. K., KOVINOSTROJ Grosuplje

Predsedniki in tajniki društev invalidov iz občin, ki so se udeležili letošnjega srečanja

Srečanje invalidov dolenjske regije

Prelepo sončno soboto v oktobru smo se srečali upokojenci — vojaški in delovni invalidi dolenjske regije — društev iz Novega mesta, Trebnjega, Kočevja in Grosuplje.

Zbrali smo se v Ivančni gorici.

Naše srečanje smo popestrili z ogledom stiškega samostana, nato pa krenili na obisk k Jurčičevi rojstni hiši na Muljavo, kjer smo obudili spomin na Krjavlja.

Pot nas je peljala nadalje v kraj naše slovenske pesmi, v Šentvid pri Stični, kjer so nas v šoli Ferda Vesela prisrčno sprejeli osnovnošolci in predsednik turističnega društva, tov. Jože KRISTOF. Dvorana je bila okrašena z napisom »ZA NAS, SLOVENCE, JE BILA PESEM OROŽJE V BOJU ZA OBSTOJ« (Edvard Kardelj, Šentvid 1975). Sledil je šolski kulturni program:

mladinski zbor: OJ, LEPO JE RES NA DEŽELI
recitacija: Vrnitev (Dragi Novak)
instrumentalna točka (Dolores Matič, Irena Golf)

Tu nas je pozdravila tudi tov. Irena KUNEJ in nam zaželela, da bi ta srečanja še naprej obdržala nivo zблиževanja in dela društev, obenem je obžalovala, da se ga niso udeležili člani društev iz Črnomlja, Metlike, Ribnice in Ponikev — delovni zavod.

Tov. Kristof nas je seznanil z obstojem in razcvetom kraja, kjer se zbirajo pevci ob vsakoletnem nastopu »SENTVID POJE«. ZAKLJUČILI SO OSNOVNOŠOLCI:

mladinski zbor: PO JEZERU
recitacija: MOJ ROJSTNI KRAJ (Jernej Pajk)
mladinski zbor: PIKAPOLONICA
recitacija: PESEM O SREČI (Špela Kunej)
mladinski zbor: TANCUJ, TANCUJ

V veselem razpoloženju smo nadaljevali pot v Štorovje, kjer smo imeli kosilo. Tam smo z dobro voljo počasi zaključili I. srečanje invalidov dolenjske regije, katerega gostitelj je bilo društvo občine Grosuplje, z obljubo, da se prihodnje leto spet srečamo v Trebnjem.

L. R.

Delavni člani krajevne organizacije RK Stična

Člani krajevne organizacije Rdečega križa Stična že lep čas delajo za ljudi, ki potrebujejo njihovo pomoč. Lansko jesen so zbrali precejšnjo količino sadja in ga podarili oskrbovancem Doma starejših občanov v Grosupljem. Razen tega obiskujejo ostale in socialno šibke sovaščane ter jim pomagajo. Letošnje poletje so izbirali obleko, jeseni pa so se dejavno vključili v akcijo Solidarnost na delu ter tako zbrali okrog 600.000

dinarjev, ki so jih namenili ljudem, prizadetim ob letošnjem neurju.

Seveda vseh teh akcij ne bi mogli speljati, če ne bi naleteli na veliko razumevanje ljudi v svojem kraju oz. krajevni skupnosti. Zato se vam zahvaljujemo za razumevanje in njih vabilo, da se, če bo treba še kdaj spet prijazno odzovejo njihovev klicu k pomoči ljudem v stiski.

M. G.

Obiskali smo čebelarja

V četrtek, 29. 10. 1987, smo imeli učenci naravoslovni dan. Pogovarjali smo se o zdravi prehrani. Veliko smo izvedeli o vitaminih, ki so zelo pomembni za našo rast in razvoj. Ker je v zimskem času veliko prehladov, smo spregovorili tudi o medu.

Obiskali smo čebelarja Vinka Severja. Pokazal nam je zunanost in notranost čebelnjaka, panje, satje. Zvedeli smo veliko novega in zanimivega.

Pokazal nam je čebelice, ki jih je napadla bolezen »varoza« in so zato poginile. Boji se, da mu bo ta bolezen uničila vse čebele.

Čebelar nam je povedal, da so včasih ljudje gojili čebele v gozdovih, v votlih drevesih. Kdor je odkril čebele, je na drevo narisal svoj znak. To je pomenilo, da so čebele njegove. Pozimi je čebelar med izsekali iz drevesa. Od tod tudi pregovor: »Sekira mu je padla v med«. Kasneje so si ljudje naredili čebelnjake. Sestavljeni so iz panjev. V panju so satje: devet zgoraj in devet spodaj. Tu živi čebelja družina, ki jo sestavljajo čebele delavke, matica in troti. Matica je mati vseh čebel in je v vsakem panju samo ena. Troti nič ne delajo, zato jih doleti

žalostna usoda, čebele jih pozimi spodijo iz panja in zaradi mraza ter pomanjkanja hrane poginejo.

Čebelar nam je pokazal tudi notranost čebelnjaka. Prižgal je bombažno krpco, ker dim pomiri čebele. Pokazal nam je satje. Čebele so bile tesno skupaj, da jim je bilo toplo. Videli smo tudi, kako čebelar hrani čebele. V steklenico nalije vodo, doda sladkor in to da v panj.

Pokazal nam je tudi kako se toči med. Za to potrebuje pripomoček, ki se imenuje točilo. Po štiri satnike da v točilo in to ročno vrti. Med teče v posodo. Ko smo si vse ogledali, je vsak dobil še kos kruha, namazan z medom. Poskusili smo tudi med v satju. Bil je zelo dober, in do sitega smo se najedli.

Bili smo zadovoljni, saj smo veliko novega spoznali pa še medu smo se najedli. Čebelarju smo se zahvalili in se veseli vrnili v šolo.

V šoli smo se o vsem še enkrat pogovorili. Prišli smo do spoznanja, da je med hrana in zdravilo.

Literarno-dopisniški krožek
Osnovna šola Muljava

Zastopali smo Slovenijo na 17. jubilejnem srečanju pesnika Jovana Jovanoviča Zmaja

Na naši šoli deluje sekcija prijateljev mladine, ki ima svoj program in dopolnjuje delo pionirske organizacije. Delo je pestro in zanimivo, saj obsega vse tisto, kar nas, mlade, zanima in nam bogati življenje v smislu kulture, znanosti, tehnike ter budi ljubezen do sočloveka in življenjskega okolja.

Učenci Osnovne šole Ferdo Vesel Šentvid pri Stični smo bili zelo veseli, ko smo od Zveze društev prijateljev mladine Grosuplje izvedeli, da nam je zaupana naloga, da zastopamo Slovenijo na 17. jubilejnem srečanju ZMAJEVIH IGER V SRBORANU.

Skrbno smo se pripravljali po prejetih navodilih organizatorja. Pet pionirjev in pet pionirk se je še posebno vestno pripravljalo pod vodstvom svojega mentorja in nestrpnno pričakovalo edinstveni trenutek, ko naj bi stiski rok naznanili začetek srečanja.

Po dolgi vožnji smo prispeli v Srbobran. Domačini so nas sprejeli z vso domačnostjo. Stekla je beseda, čeprav težko in ne najbolj izgovorjena. Tu so bile že zbrane delegacije iz vseh republik in pokrajin ter predstavniki vseh šol v Jugoslaviji, ki nosijo ime po pesniku

Jovanu Jovanoviču-Zmaju. Povezanost z imenom tega znanega literata združuje mlade, potrjuje vrednost Zmajevega umetniškega dela, ki je s humano ustvarjeno besedo izničil vse meje. Pisatelj je vsakemu blizu. Pri naših pionirjih gostiteljih smo se dobro počutili. Nudili so nam možnost spoznavanja svojega kraja.

Drugi ljudje, drugi kraji, drugačne navade in običaji so se nam vtisnili v spomin, doživetje je bilo pristno, marsičesa ne bi nikoli spoznali iz knjig in v šolskih klopek.

Drug drugemu smo se predstavili s kulturnim programom V MLADOSTI SE NAM VSE LJUBI. Jugoslavija, naša širša domovina, je bila tako predstavljena v pesmi in besedi od Triglava do Devdelije.

Teško je bilo slovo od prijateljev. Trije dnevi so minili v nepopisnem veselju, ostali so spomini in naslovi prijateljev.

Se enkrat se zahvaljujemo Zvezi društev prijateljev mladine Grosuplje, našim gostiteljem v Srbobranu in šoli, ki so nam omogočili to srečanje.

UDELEŽENCI SREČANJA,
UČENCI OŠ FERDO VESEL
ŠENTVID PRI STIČNI

Literarni večer z Matjažem Kmeclom prijeten kulturni dogodek

Knjižnica Grosuplje je organizirala literarni večer z znanim kulturnim delavcem, tov. Matjažem Kmeclom. Lepe rezljane stropne obloge s slovenskimi motivi v Koščakovi sobi so bile prijetno okolje za pogovor o novi Kmeclovi knjigi Slovenska postna premissivjanja. Pohvalno je, da so poleg vidnih družbenih in javnih delavcev občine Grosuplje prisostvovali pogovoru predvsem mladi. Organizacija tega literarnega večera je lahko zgled podobnim prireditvam, ki jih poleg knjižnice organizirajo drugi kulturni dejavniki.

Avguštin Knafelj

Katjuška jama — ekskurzija na »oni svet«

O Katjuški jami je pisal že Josip Jurčič, češ da se po njej pride na »oni svet«. Ker jo doslej še nihče ni natančno preiskal, so se člani TD Šentvid odločili opraviti to delo. V brezno so se spustili Tone Vencelj, starejši in mlajši, iz Šentvida 34 in Jože Stražisar iz Dolenje vasi pri Cerknici. Prva dva sta bila prvič na vrveh z vso jamsko opremo. Ostali člani skupine so ostali pred vhom v jamo; skupaj z domačini so bili pripravljeni pomagati v primeru nesreče.

Vhod v jamo je bil zavarovan z leseno mrežo, zbito iz kolov. Raziskovalci so se v jamo spustili opremljeni s karbidnimi lučmi in plezalnimi pasovi. Le previdno in natančno delo je varno, zato je bilo treba pred sabo čistiti nametano kamenje in celo jamo tudi opremiti z vrvmi in sidrišči (pritjevanje vrvi).

Opis jame: Začne se s približno meter visokim rovom z naklonom 30° v dolžini 4 m, nato sledi brezno z naklonom 57° do globine 11 m in še 26 m globok jašek do globine 37 m. Skozi ozko in visoko razpoko se je treba nato preplaziti v nadaljevanje brezna, ki se stopničasto spušča z naklonom 73° do globine 60 m in nato še 14 m navpično do dna — 74 m — toliko je jama tudi globoka. Po stenah skačejo kobilice, v stropu pa je velik rov, ki kot nekakšen dimnik vodi na površje (smer 325° SZ). S površja priteka voda, ki ustvarja lepote in nato izginja v svetu tišini in teme.

Jože Stražisar

